

Patriarchatus Romani.

a Aug. contra Iu-
lian. lib. 1. cap. 1.

b D. Greg. Nazian.
καὶ γενέτης εὐ-
δαινεῖς & ιωτεγρ.
Πλατυτερού τῷ
σωματικῷ λόγῳ.
Καθάδε δίκαιον &
περιδεον & ἔλαν.

c Epist. Synodi Oc-
cident. sub Agath.
act. 4. Conc. 6. ge-
neralis.

d Act. 4. 6. Synod.
Constant. vi sup.
Καὶ μάλιστα ἐπιστή-
μενοι τῷ θερόν
τῷ τοῦ Λογοθεάτου,
καὶ Σκλαύον, οὐ-
μιλού ἀλλὰ καὶ Φεζ-
ιανού, Γότσων, καὶ
Βερθίανον τοῖς εἰσι-
τοῦσι τῷ σωματι-
κῷ λόγῳ λογοτε-
χοντας. οἱ τοις καὶ
αποστολικοῖ πίστεο-
ντες.

Marcum scribens: [Hæreticum me cum Occidente, hæreticum me cum Ægypto, hoc est cum Damaso Petroque condemnant.] Damaso Episcopo Romano Occidentem velut Patriarchalem diecesim tribuit, æquè ac Ægyptum Petro Alexandrino Episcopo. Adhibebo. D. Augustinum Occidentis Ecclesias Romanæ tribuentem, etiam Africanas ut earum partes, cùm in libris contra Iulianum, prolatis aduersus Pelagianos sententiis Irenei Lugdunensis, Cypriani Carthaginensis, Rhetici Augustodunensis, Olympij Hispaniarum, Hilarij Pictauiensis, & Ambrosij Mediolanensis, addit: [An ideo contemnendos putas, quia Occidentalis Ecclesiæ sunt omnes, nec nullus in eis est commemoratus a nobis Orientis Episcopus? Quid ergo faciemus, cùm illi Græci sint, nos Latini? Puto tibi eam partem orbis sufficere debere, in qua primum Apostolorum suorum voluit Dominus gloriosissimo martyrio coronare. Cui Ecclesiæ (scilicet Occidentali) præfidentem beatum Innocentium si audire voluisses, iam tunc periculosam iuuentutem tuam Pelagianis laqueis exuisces.] Adhibebo. Gregorium Nazianzenum afferentem, carmine de vita sua, antiquam Römanam recta in fide ambulare, totumque Occidentem salutari verbo ligatum tenere, protut conuenit ciuitatem illam, quæ mundo præstet vniuerso. Plura his addere quis non superfluum existimabit? Prodeat adhuc tamen Agatho in Epistola Synodi Occidentalis ad Orientalem, quæ actione quarta Synodi sextæ generalis legitur, cuique hæc est inscriptio: [Agatho Episcopus seruus seruorum Dei, cum vniuersis Synodis subiacentibus Concilio Apostolicæ sedis:] eumque dicentem audiamus harum Synodorum Episcopos ad Oceani usque plagas suas dioeceses habuisse, ad Occidentem Septentrionemque habitasse, inter Longobardos & Sclauos, inter Francos, Gothos & Britannos versatos esse, hoc est, per Italiam & Illyricum, per Galliam, Hispaniam, Britaniam fusos ac sparsos fuisse; hæc habet: [Sperabamus deinde de Britannia Theodorum confamulum atque Coepiscopum nostrum magnæ insulæ Britanniæ Archiepiscopum & Philosophum, cum alijs qui ibidem usque haec tenus demorantur, exinde ad nostram humilitatem coniungere, atque diuersos huius Concilij Episcopos in diuersis regionibus constitutos: ut à generalitate totius Concilij seruiliis nostris suggestione fieret; ne si tantum pars, quod agebatur, cognosceret, partem lateret: & maximè quia in medio gentium, tam Longobardorum, quamque Sclauorum, nec non Francorum, Gallorum & Gothorum, atque Britannorum, plurimi confamulorum nostrorum esse noscuntur, qui & de hoc curiosè fatigere non desistunt, ut cognoscant quid in causa Apostolicæ fidei peragatur: qui quantum prodesse possunt, dum in consonantia fidei nobiscum tenentur, nobisque concorditer sentiunt: tantum, quod absit, si quid scandali in fidei capitulo patiantur, inueniantur infesti atque contrarij. Nos autem licet humillimi, summis viribus enitimus, ut Christiani vestri Imperij Respublica, in qua B. Petri Apostolorum principis sedes fundata est, cuius auctoritatem omnes Christianæ nobiscum nationes venerantur & collunt, per ipsius Beati Petri Apostoli reuerentiam, omnium gentium sublimior esse monstretur. Personas autem de nostræ humilitatis ordine præuidimus dirigere, ad vestræ à Deo protegendas fortitudinis vestigia, quæ omnium nostrum, id est vniuersorum per Septentrionales vel Occidua

giones